

Dosarul nr. 2rac-537/18
2rac-49/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (M. Juganari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DV Group Studio”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „DV Group Studio” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Secduc” cu privire la repararea prejudiciului, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Secduc” și s-a casat hotărârea din 11 aprilie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă:

La 03 august 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „DV Group Studio” (în continuare „Dv Group Studio” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Secduc” (în continuare „Secduc” SRL) cu privire la repararea prejudiciului în mărime de 52287,83 lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 1297,20 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 1608 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a relatat că între „DV Group Studio” SRL în calitate de beneficiar și „DV Group Logistic” SRL în calitate de expeditor a fost încheiat Contractul de expediție nr. VA 421 din 04 mai 2017.

În același context, a menționat că în vederea onorării obligațiilor contractuale asumate față de „DV Group Studio” SRL, compania „DV Group Logistic” SRL a purces la căutarea unui eventual transportator. Ca rezultat, între „DV Group Logistic” SRL și compania „Secduc” SRL a fost încheiat contractul-comandă privind prestarea serviciilor de transport nr. VI-149 din 16 mai 2017, în urma căruia pârâtul s-a obligat să transporte o încărcătură pe ruta România-Moldova.

La fel, a indicat că drept urmare a contractelor semnate, compania transportatoare a preluat la 16 mai 2017 marfa din punctul de încărcare convenit prealabil.

În continuare, a relevat că la 20 mai 2017 autocamionul care transporta marfa a perfectat declarația de tranzit la intrarea pe teritoriul țării, iar la data de 22 mai 2017, au fost finisate procedurile vamale și acordat liberul de vamă.

Reclamanta a punctat că conform CMR-ului, destinatarul operațiunii de transport și persoana cu drept de a dispune de mărfurile transportate era compania „DV Group Studio” SRL, iar odată ce marfa este liberă de circulație ca efect al vămii, a recepționat cutiile din mijlocul de transport.

„DV Group Studio” SRL a precizat că la 22 mai 2017, în momentul recepționării cutiilor cu marfă și în momentul deschiderii acestora a depistat că cutiile sunt pe jumătate goale. Imediat au purces la numărarea cantității de marfă recepționată, unde au stabilit că marfa a fost livrată incomplet. În același timp au notat cantitatea de marfă primită și cantitatea de marfă care lipsește din volumul indicat în invoice și specificația mărfurilor. În acest sens a fost întocmit un proces-verbal de constatarea a neajunsurilor din 22 mai 2017. Tot la această etapă au cântărit mărfurile percepute și au constatat că au recepționat de fapt numai 46 kg, pe când conform actelor care însoțeau marfa, inclusiv scrisoarea de trăsură CMR, la rubrica 11 era menționat că transportatorul a recepționat mărfuri în 7 cutii, care aveau greutatea totală de 105 kg. În urma numărării pozițiilor de marfa în raport cu documentele de însoțire a acesteia, au depistat că din numărul total de poziții livrate în sumă de 447 unități în valoare de 96 959,92 lei, au fost primite de facto 267 de unități valoarea cărora este de 44 672,09 lei, iar ca rezultat lipsesc 180 unități de marfă.

Totodată, a subliniat că la procesul-verbal din 22 mai 2017 a fost anexată lista de inventariere nr. 1 a mărfurilor recepționate în raport cu mărfurile devamate conform invoice-lui și actelor de însoțire. La acel moment s-a făcut diferența dintre mărfurile primite de transportator la momentul încărcării acestora față de mărfurile primite de facto la momentul descărcării.

Astfel, ținând cont de faptul că vinovat de pierderea parțială a încărcăturii se face transportatorul, în conformitate cu art. 1002 alin. (2) Cod Civil, a formulat pretențiile sale direct contra transportatorului „Secduc” SRL.

„DV Group Studio” SRL a precizat că în scopul soluționării litigiului dat pe cale amiabilă, la 24 mai 2017, a expediat în adresa „Secduc” SRL somația privind repararea prejudiciului estimat la suma de 52 287,83 lei în decurs de 5 zile calendaristice. Deși somația a fost recepționată la 04 august 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție, pârâtul nu a reacționat în nici-un fel, motiv din care s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, conturilor bancare și mijloacelor financiare ale pârâtului în valoare totală de 52287,83 lei, încasarea din contul „Secduc” SRL în beneficiul „DV Group Studio” SRL a prejudiciului cauzat în mărime de 52287,83 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1297,20 lei, taxa de stat în sumă de 1608,00 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 11 aprilie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. A fost încasat de la „Secduc”

SRL în beneficiul „DV Group Studio” SRL, prejudiciul material în sumă de 52287,83 lei și dobânda de întârziere în mărime de 1297, 20 lei. A fost încasate de la „Secduc” SRL în beneficiul "Dv Group Studio" SRL cheltuielile de judecată în mărime de 1608 lei, constituite din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată. Capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei a fost respins ca neîntemeiat și menținută măsura de asigurare a acțiunii, sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 08 august 2017 până la executarea deplină a prezentei hotărâri.

La 11 aprilie 2018, „Secduc” SRL, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, a depus apel împotriva hotărârii din 11 aprilie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de „Secduc” SRL, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, casată hotărârea din 11 aprilie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, în partea admiterii cererii și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea înaintată de către „DV Group Studio” SRL privind încasarea prejudiciului material în sumă de 52 287,83 lei și dobânda de întârziere în sumă de 1297,20 lei, ca fiind neîntemeiată. A fost încasată de la „DV Group Studio” SRL în beneficiul „Secduc” SRL cheltuielile aferente cauzei și anume: suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 1 206 lei cu titlu de taxă de stat achitată pentru examinarea cererii de apel, în instanța de apel. A fost ridicată măsura de asigurare aplicată prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 08 august 2017 asupra bunurilor mobile și imobile, pe conturile bancare și pe mijloacele financiare deținute de ”Secduc” SRL. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută fără modificări.

La 21 noiembrie 2018, „DV Group Studio” SRL, a depus recurs împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, recurenta a menționat că nu este de acord cu decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, deoarece la emiterea acesteia instanța de apel a încălcat normele de drept, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La fel, a relevat că instanța ierarhic inferioară nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru examinarea cauzei, lăsându-se dusă în eroare de fragmentele unor prevederi legale invocate de apelant în cererea de apel și nu a ținut cont de argumentele sale indicate în referința depusă asupra apelului.

Totodată, a opinat că cererea de chemare în judecată este întemeiată de fapt și de drept. Astfel, prima instanță comparativ cu Curtea de Apel corect a determinat împrejurările cauzei, iar hotărârea emisă este legală și întemeiată, motiv din care instanța de recurs urmează să o mențină și să caseze decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 septembrie 2018 și publicată pe pagina web a instanței de apel la 09 octombrie 2018.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de „DV Group Studio” SRL la 21 noiembrie 2018, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neaprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 11 ianuarie 2019 „Secduc” SRL reprezentată de avocatul Adrian Crețu a depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de „DV Group Studio” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de „DV Group Studio” SRL.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DV Group Studio”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat